

2016/2140(INI)

10.2.2017

OPINIA

Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

dla Komisji Rozwoju

w sprawie inicjatywy przewodniej UE dotyczącej przemysłu konfekcyjnego
(2016/2140(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jean Lambert

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych zwraca się do Komisji Rozwoju, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że 60 milionów ludzi na całym świecie pracuje w branży włókienniczo-odzieżowej, która generuje liczne miejsca pracy, zwłaszcza w krajach rozwijających się;
- B. mając na uwadze, że ten sektor gospodarki jest szczególnie mocno spleciony siecią międzynarodowych powiązań, oraz mając na uwadze, że łańcuchy dostaw są w związku z tym szczególnie złożone, przez co krajowe, odosobnione inicjatywy szybko natrafiają na bariery;
- C. mając na uwadze, że producenci tekstyliów w krajach rozwijających się są ciągle narażeni na agresywne praktyki nabywcze w międzynarodowym handlu hurtowym i detalicznym, co powodowane jest również ostrą konkurencją globalną;
- D. mając na uwadze, że zwłaszcza w przypadku sprawowania władzy państwowej możliwości wywierania wpływu przez przedsiębiorstwa są ograniczane, a rządy krajów będących producentami powinny stworzyć w związku z tym otoczenie ekonomiczne i prawne niezbędne do pełnienia funkcji kontrolnej;
- E. mając na uwadze, że traktaty międzynarodowe są istotnym elementem zwalczania nieprawidłowości w zakresie pracy oraz ochrony socjalnej w państwach trzecich, a także mając na uwadze, że przedsiębiorstwa są zobowiązane do dostosowania swojej działalności gospodarczej do tych zasad;
 - 1. zauważa, że przemysł konfekcyjny jest jednym z najbardziej niepewnych sektorów, oferującym często nieodpowiednie warunki pracownikom zarówno w Europie, jak i poza nią, zwłaszcza jeśli chodzi o ochronę zdrowia i bezpieczeństwa; apeluje, aby inicjatywa przewodnia skoncentrowała się na ratyfikacji i wdrożeniu przez kraje uczestniczące konwencji MOP, Trójstronnej deklaracji zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej MOP i programu godnej pracy; podkreśla, jak ważne jest skupienie się na osobach wymagających szczególnego traktowania i najbardziej narażonych na wykorzystywanie, zwłaszcza na dzieciach i kobietach;
 - 2. potępia wszelkie przypadki pracy dzieci i wzywa do podjęcia wszelkich kroków na szczeblu UE i w państwach członkowskich w celu całkowitego zatrzymania importu na jednolity rynek europejski odzieży wyprodukowanej z wykorzystaniem pracy dzieci; podkreśla w tym względzie znaczenie rejestrów odpowiedzialnych dostawców; zwraca uwagę na stanowiące nadużycia praktyki niektórych podwykonawców, którzy stosują niższe i niezgodne z prawem normy pracy, i potępia takie praktyki; uważa, że podstawowe znaczenie ma zagwarantowanie ratyfikacji i wdrożenia przez państwa uczestniczące konwencji MOP nr 182 dotyczącej najgorszych form pracy dzieci i nr 138 dotyczącej najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia i pracy; wzywa Komisję do wyciągnięcia wniosków z doświadczeń zdobytych w ramach międzynarodowego programu na rzecz wyeliminowania pracy dzieci (IPEC) i ogólnego porozumienia na rzecz wyeliminowania pracy przymusowej, współczesnego niewolnictwa, handlu ludźmi i pracy dzieci;

3. zauważa, że przemysł konfekcyjny tworzy miejsca pracy w ramach szerokiego zakresu umiejętności – od pracowników nisko wykwalifikowanych aż po miejsca pracy wymagające wysokiego poziomu specjalizacji;
4. uważa, że dobrowolne inicjatywy na rzecz przyjęcia ekologicznego, etycznego i zrównoważonego podejścia mają pozytywny wpływ na sektor włókienniczy; zwraca jednak uwagę, że inicjatywy te same nie mogą odpowiednio podejmować kwestii podstawowych praw pracowniczych, takich jak ochrona pracowników, wolność zrzeszania się, rokowania zbiorowe, a także kwestii takich jak praca dzieci, zdrowie i bezpieczeństwo, płaca zapewniająca utrzymanie na minimalnym poziomie, zabezpieczenie społeczne i czas pracy; podkreśla, że zainteresowane kraje powinny wprowadzić i wdrożyć środki regulacyjne mające na celu zapewnienie poszanowania praw pracowniczych w całym łańcuchu dostaw oraz że należy umocnić administrację pracy i systemy inspekcji pracy oraz ustanowić mechanizmy dotyczące rozpatrywania skarg; podkreśla, jak ważne jest dopilnowanie, by krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze były zgodne z podstawowymi konwencjami MOP;
5. zauważa, że cena wciąż stanowi decydujący czynnik w praktykach nabywczych markowych sieci i detalistów, często kosztem bezpieczeństwa pracowników i wynagrodzeń; wzywa UE do współpracy ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami w celu wspierania udanego partnerstwa społecznego i pomagania tym zainteresowanym stronom w rozwijaniu i wdrażaniu mechanizmów ustalania wynagrodzeń zgodnie z odnośnymi konwencjami MOP, zwłaszcza w krajach, gdzie brakuje odpowiednich przepisów; podkreśla potrzebę zagwarantowania pracownikom regularnego wypłacania odpowiednich wynagrodzeń, które umożliwią im i ich rodzinom zaspokajanie ich podstawowych potrzeb bez konieczności regularnego wyrabiania nadgodzin; podkreśla potrzebę przyjęcia układów zbiorowych pracy, aby zapobiegać negatywnej konkurencji w zakresie kosztów pracy, a także potrzebę podnoszenia świadomości konsumentów na temat potencjalnych skutków żądania coraz niższych cen;
6. podkreśla, że rządy państw będących producentami muszą być w stanie wdrożyć normy międzynarodowe i odpowiednie przepisy, gdyż są niezbędnym partnerem w dialogu społecznym i działaniach na rzecz poprawy, które mają być podejmowane w ramach inicjatywy przewodniej;
7. zachęca, aby inicjatywa UE dotycząca przemysłu konfekcyjnego wspierała szkolenia w zakresie umiejętności i uczenie się przez całe życie, w tym szkolenia z zakresu przedsiębiorczości, przyczyniające się do rozwoju gospodarczo-społecznego; zachęca, aby w ramach wszystkich inicjatyw promować wiedzę na temat podstawowych praw pracowniczych i mechanizmów pomocy prawnej w przypadku łamania tych praw oraz szkolić pracowników i pracodawców w zakresie dialogu społecznego i rokowań zbiorowych; podkreśla, że ta inicjatywa powinna przyczynić się do wzmocnienia pozycji kobiet, które stanowią większość pracowników w przemyśle konfekcyjnym, ale są zdecydowanie niedostatecznie reprezentowane na stanowiskach wymagających wyższych kwalifikacji i na stanowiskach kierowniczych; uważa w związku z tym, że inicjatywa ta powinna aktywnie promować niedyskryminację i równouprawnienie płci, w tym pod względem wynagrodzenia, jak również wzmocnienie roli kobiet w społeczeństwach państw trzecich, na czym skorzystałyby ogólnie rodziny i społeczeństwo;

8. uważa, że Komisja już poczyniła pierwsze kroki w dobrym kierunku pod względem proponowanych celów inicjatywy przewodniej, które obejmują podnoszenie świadomości konsumentów i wspieranie krajów rozwijających się w zatwierdzaniu i wdrażaniu międzynarodowych norm pracy i norm środowiskowych; ubolewa jednak nad tym, że obecne cele i podejście Komisji, przedstawione w jej sprawozdaniu na temat konferencji wysokiego szczebla na temat odpowiedzialnego zarządzania łańcuchami dostaw w przemyśle konfekcyjnym z dnia 25 kwietnia 2016 r., nie są wystarczająco ukierunkowane i ambitne, aby konkretnie poprawić sytuację przemysłu konfekcyjnego; zauważa, że we wstępnych ustaleniach przeprowadzonego przez Komisję badania dotyczącego łańcuchów dostaw w przemyśle konfekcyjnym główne braki stwierdzono w zakresie równouprawnienia płci, praw pracowniczych, ochrony środowiska i przejrzystości łańcuchów dostaw; wzywa Komisję, aby w trybie pilnym opublikowała sprawozdanie, które zleciła w celu określenia braków w obecnej polityce, i wysunęła konkretne propozycje mające na celu ich wyeliminowanie;
9. wzywa Komisję do przedstawienia, w możliwie najkrótszym terminie, inicjatywy przewodniej UE dotyczącej odpowiedzialnego zarządzania łańcuchami dostaw w przemyśle konfekcyjnym, obiecowanej w ramach Europejskiego Roku na rzecz Rozwoju 2015, w której należy uwzględnić inicjatywy krajowe wprowadzone np. w Niemczech i Niderlandach; uważa, że UE może i powinna globalnie popierać odpowiedzialność w łańcuchu dostaw w reakcji na tragiczne wydarzenia, takie jak zawalenie się budynku Rana Plaza w Bangladeszu, i w świetle bezprecedensowego zainteresowania obywateli UE;
10. uważa, że każde działanie będące wynikiem inicjatywy przewodniej powinno sprzyjać promowaniu inicjatyw z udziałem wielu zainteresowanych podmiotów, takich jak program MOP i MKF na rzecz lepszej pracy, który łączy trójstronne podejście z działaniem zakładu zgodnie z przepisami i nawiązaniem dialogu pracowników i kierownictwa na szczeblu krajowym, czy ustanowione w Bangladeszu porozumienie ACCORD, które jest prawnie wiążące, obejmuje związki zawodowe i przewiduje nie tylko inspekcje zakładów, ale także plan naprawy;
11. wzywa Komisję, by przedstawiła sprawozdanie na temat aktualnych inicjatyw i ich wkładu w poprawę warunków pracy pracowników przemysłu konfekcyjnego;
12. wskazuje, że organizacje pracownicze i zrzeszenia organizacji pracodawców są niezbędnymi partnerami dialogu społecznego i rokowań zbiorowych i należy je wspierać; podkreśla, że niezależne i przedstawicielskie organizacje pracownicze muszą być w stanie działać niezależnie i swobodnie w celu promowania i ochrony praw pracowników, w szczególności w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa w pracy; podkreśla w tym względzie, jak ważne jest, by te organizacje miały dostęp do zakładów, aby edukować pracowników w zakresie ich praw i bezpieczeństwa; wskazuje, że działania wynikające z jakiegokolwiek inicjatywy w przemyśle konfekcyjnym powinny wspierać prawa podstawowe pracowników i promować ratyfikację i wdrażanie konwencji MOP, zwłaszcza konwencji nr 87 i 98, oraz że przedstawiciele pracowników powinni brać udział w procesie należytej staranności ustanowionym na szczeblu przedsiębiorstwa;
13. uważa, że zgodność z obowiązującymi przepisami i zbiorowymi układami pracy jest warunkiem koniecznym społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; uważa ponadto, że niezbędnymi elementami zachowania odpowiedzialnego społecznie są poprawne

stosunki ze związkami zawodowymi, w szczególności jeśli chodzi o poszanowanie praw związkowych oraz stałe informowanie pracowników i ich organizacji przedstawicielskich;

14. podkreśla ponadto, że musi zostać wzmocnione budowanie zdolności struktur państwa prawa w krajach będących producentami, co należy konsekwentnie wspierać i czego należy konsekwentnie żądać w ramach europejskiej polityki rozwoju i polityki zagranicznej;
15. uważa, że należy dbać o ochronę zdrowia i bezpieczeństwa wszystkich pracowników, przyjmując normy międzynarodowe, wdrażając przepisy krajowe i podejmując rokowania zbiorowe na wszystkich szczeblach (na szczeblu zakładu, lokalnym, krajowym i międzynarodowym), a także przyjmując w poszczególnych zakładach strategie polityczne w obszarze bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy, jak plany działania sporządzane na piśmie, wdrażane i monitorowane przy udziale pracowników i ich przedstawicieli;
16. uważa, że w ramach jakiegokolwiek inicjatywy UE w przemyśle konfekcyjnym należy uznać, że UE jest odpowiednim szczeblem, aby wspierać i w dalszym stopniu rozwijać Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka oraz Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, zgodnie z którymi przedsiębiorstwa ponoszą odpowiedzialność w swoich łańcuchach dostaw; zauważa, że przedsiębiorstwa powinny opracować procedury umożliwiające im ustalenie i złagodzenie wpływu ich działalności gospodarczej na prawa człowieka i warunki pracy; proponuje dostosowanie norm do specyfiki małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP);
17. jest zdania, że dotychczasowe działania w zakresie szkolenia kierownictwa i pracowników w obszarze zdrowia i bezpieczeństwa, prawa pracy i równouprawnienia płci w zasadniczy sposób przyczyniają się do wzmocnienia praw pracowniczych, oraz apeluje o to, by w ramach inicjatywy przewodniej opracować specjalną platformę wymiany najlepszych praktyk w zakresie szkolenia pracowników i kierownictwa, ze zwróceniem szczególnej uwagi na stanowiska kierownicze średniego szczebla;
18. apeluje do UE o wspieranie krajów rozwijających się w przyjmowaniu i wdrażaniu norm i konwencji międzynarodowych; wzywa Komisję, aby nadal uwzględniała ratyfikację podstawowych norm MOP, inspekcje zdrowia i bezpieczeństwa oraz wolność zrzeszania się w dyskusjach dotyczących dalszego handlu na warunkach preferencyjnych z krajami powiązanymi z globalnym łańcuchem dostaw przemysłu konfekcyjnego, a także by umacniała prawa człowieka oraz konwencje dotyczące pracy i środowiska w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych; uważa, że UE powinna ujmować w umowach handlowych przepisy dotyczące poprawy warunków życia pracowników, i podkreśla, że zarówno dwustronne, jak i wielostronne umowy handlowe powinny zawierać klauzulę promującą ratyfikację i wdrażanie konwencji MOP i programu godnej pracy;
19. podkreśla znaczenie niezależnych inspekcji pracy dla wczesnego ostrzegania i zapobiegania, a także dla egzekwowania krajowych przepisów i regulacji dotyczących zdrowia i bezpieczeństwa w miejscu pracy, lecz zauważa, że takie czynniki jak zbyt częste prowadzenie audytu mogą zaszkodzić skuteczności inspekcji oraz że audyty odzwierciedlają jedynie bieżącą sytuację w momencie ich przeprowadzania; uważa, że ratyfikacja i wdrożenie konwencji MOP nr 81 jest ważne dla wykrywania nadużyć; zaleca dalsze badania na temat sposobów poprawy audytów i inspekcji, takich jak zbliżenie norm i metod dotyczących audytu oraz wysyłanie za każdym razem różnych inspektorów pracy,

co może prowadzić do bardziej rygorystycznych norm, szczególnie w krajach dotkniętych korupcją; zwraca uwagę na znaczenie odpowiedniej procedury rekrutacji inspektorów pracy i stałego szkolenia zarówno nowych, jak i już pracujących inspektorów w zakresie konwencji i norm międzynarodowych, lokalnych przepisów prawa pracy i odpowiednich technik inspekcji; apeluje do UE o dalsze wspieranie, zarówno finansowe, jak i techniczne, rozwoju inspektoratów pracy w krajach rozwijających się zgodnie z odpowiednimi normami MOP, zwłaszcza w kontekście jej funduszy rozwojowych;

20. zauważa, że od czasu powołania ponad dwadzieścia lat temu audytów społecznych w łańcuchu dostaw obuwia i odzieży dramatycznie wzrosła liczba norm i metod społecznego audytu, przy czym niektóre z nich różnią się tylko nieznacznie, oraz że – ponieważ markowe sieci i sprzedawcy detaliczni stosują własne, nieco różniące się normy – producenci przeznaczają cenne zasoby na zarządzanie stałym przepływem audytów; z tego względu zaleca przyspieszenie i wspieranie działań podejmowanych przez przemysł na rzecz zbliżenia norm i metod audytu w porozumieniu z zainteresowanymi stronami;
21. uważa, że odpowiedzialność powinna obejmować cały łańcuch dostaw, w tym wszystkich podwykonawców, oraz wyraża uznanie dla dotychczasowych działań w tym zakresie; uważa jednak, że UE dysponuje optymalnymi możliwościami opracowania wspólnych ram nakładających na przedsiębiorstwa konfekcyjne z UE zlecające produkcję w państwach trzecich prawny obowiązek zachowania należytej staranności w dziedzinie praw człowieka, co obejmuje wiążące środki mające zapewniać identyfikowalność i przejrzystość, dzięki czemu przedsiębiorstwa zamierzające działać na rynku europejskim byłyby zobowiązane do udzielania informacji na temat całego łańcucha dostaw ich wyrobów; zaleca, by dobrowolne inicjatywy na szczeblu krajowym, europejskim i międzynarodowym zostały uzupełnione i poparte rozporządzeniem opracowanym we współpracy ze związkami lokalnymi i globalnymi;
22. przypomina, że identyfikowalność i przejrzystość łańcucha dostaw ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia trwałych zmian; uważa, że brak dostępu do informacji o przemyśle konfekcyjnym w państwach trzecich będących producentami to często najpoważniejsza przeszkoda w walce z łamaniem praw człowieka, praw socjalnych i pracowniczych w globalnym łańcuchu dostaw oraz że potrzebny jest system sprawozdawczości zapewniający informacje łączące wszystkie podmioty w globalnym łańcuchu danego produktu, od miejsca produkcji do miejsca sprzedaży detalicznej; apeluje do UE o wspieranie opracowywania wspólnych ram gromadzenia danych dotyczących wyników społecznych, środowiskowych i dotyczących pracy;
23. uważa, że informowanie konsumentów odgrywa główną rolę w zapewnianiu godnych warunków pracy, co uwypukliło zawalenie się budynku Rana Plaza; wzywa do przekazywania konsumentom jasnych, wiarygodnych informacji o zrównoważoności przemysłu konfekcyjnego, pochodzeniu towarów i zakresie, w jakim przestrzegano praw pracowniczych; zaleca, by informacje zebrane w wyniku działania UE były publicznie dostępne, i zwraca się do Komisji i państw członkowskich o rozważenie utworzenia publicznej internetowej bazy danych zawierającej wszystkie istotne informacje dotyczące wszystkich podmiotów łańcucha dostaw;
24. wskazuje na potrzebę opracowania dla przemysłu konfekcyjnego pojęcia społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR) obejmującego obszary, takie jak jakość pracy,

organizacja pracy, równość szans i wynagrodzenia, włączenie społeczne, przeciwdziałanie dyskryminacji, rozwijanie kształcenia się i szkolenia przez całe życie; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie ujednoczenia wymogów w zakresie CSR, uwzględniającego ramy sprawozdawczości społecznej i przyjęcie przez przedsiębiorstwa i kadre zarządzającą odpowiedzialności za konsekwencje nadużyć lub wykroczeń oraz określenie ram umów europejskich w sprawie CSR; podkreśla, że CSR powinna promować projekty wspierające przechodzenie na zrównoważoną gospodarkę; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wprowadzenia zachęt dla przedsiębiorstw UE do podejmowania zobowiązań w zakresie CSR i należytej staranności; wskazuje, że taka staranność obejmuje podejmowanie aktywnych działań zapobiegających naruszeniom praw człowieka, praw z zakresu ochrony środowiska i praw pracowniczych w całym łańcuchu dostaw oraz działań prowadzących do identyfikowania tych zjawisk;

25. apeluje o zwiększanie świadomości konsumentów europejskich na temat produkcji wyrobów tekstylnych; proponuje w tym celu opracowanie ogólnounijnych norm etykietowania „sprawiedliwej odzieży”, dostępnych zarówno dla przedsiębiorstw wielonarodowych, jak i dla MŚP, aby wskazywać, że przestrzegano sprawiedliwych warunków pracy i wspierać konsumentów w podejmowaniu bardziej świadomych decyzji nabywczych;
26. podkreśla, że także warunki pracy w przemyśle konfekcyjnym w niektórych państwach członkowskich UE wielokrotnie uznawano za niepewne pod takimi względami jak zdrowie i bezpieczeństwo, wynagrodzenia, zabezpieczenie społeczne i czas pracy; wzywa zatem do podejmowania skutecznych i właściwie ukierunkowanych inicjatyw w UE, które przyczynią się do poprawy sytuacji w przemyśle konfekcyjnym i będą stymulowały zatrudnienie w państwach członkowskich;
27. uważa, że nieposzanowanie międzynarodowych norm społecznych w przemyśle konfekcyjnym stanowi rodzaj społecznego i środowiskowego dumpingu, który jest szkodliwy zarówno dla przedsiębiorstw, jak i dla pracowników; zaznacza, że nieprzestrzeganie rygorystycznych przepisów w dziedzinie ochrony środowiska ze strony przedsiębiorstw europejskich w państwach trzecich należy traktować tak samo jak kwestię przestrzegania praw pracowniczych, ponieważ tego rodzaju nieprzestrzeganie stanowi zagrożenie dla zdrowia pracowników i niszczy obszary wiejskie i łowiska, co pozbawia lokalną ludność szans na rozwój;
28. gratuluje Komisji wniesienia wkładu na rzecz Vision Zero Fund i apeluje o dalsze inwestowanie w poprawę bezpieczeństwa pracowników; zauważa jednak, że fundusz i większość istniejących inicjatyw w niewystarczający sposób podejmuje kwestie takie jak uczciwe wynagrodzenie, prawo do organizowania się lub dyskryminacja w miejscu pracy;
29. apeluje o inicjatywy na szczeblu krajowym i europejskim, które mają zachęcać konsumentów do kupowania lokalnie produkowanych wyrobów;
30. uważa, że odpowiedzialne zarządzanie globalnym łańcuchem dostaw w przemyśle konfekcyjnym może przyczynić się do wzrostu gospodarczego, tworzenia godnych miejsc pracy, ograniczenia ubóstwa, umocnienia praw człowieka i praw pracowniczych, a także do przejścia z gospodarki nieformalnej do formalnej; zwraca jednak uwagę na szczególną sytuację stref przetwórstwa wywozowego (EPZ), które w niektórych krajach są zwolnione z obowiązku przestrzegania lokalnych przepisów prawa pracy, zakazują działalności

związkowej i nie zapewniają pracownikom możliwości zadośćuczynienia prawnego, co nie jest zgodne z normami MOP; wzywa do większej przejrzystości w tych strefach dzięki monitorowaniu i sprawozdawczości;

31. podkreśla znaczenie przemysłu konfekcyjnego opartego na innowacjach i produktach o wyższej wartości dodanej w państwach członkowskich; apeluje do Komisji o wsparcie finansowe i uproszczenie finansowania z programów UE dla małych i średnich przedsiębiorstw przemysłu konfekcyjnego oraz o wsparcie badań nad materiałami;
32. wspiera małe i średnie przedsiębiorstwa w państwach członkowskich, które w sposób istotny wnoszą wkład w zachowanie i rozwój europejskiego dziedzictwa kulturowego w przemyśle konfekcyjnym.

**WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO
W KOMISJI OPINIODAWCZEJ**

Data przyjęcia	6.2.2017
Wynik głosowania końcowego	+: 42 -: 4 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Brando Benifei, Enrique Calvet Chambon, Lampros Fountoulis, Marian Harkin, Rina Ronja Kari, Ádám Kósa, Jean Lambert, Jérôme Lavrilleux, Jeroen Lenaers, Verónica Lope Fontagné, Javi López, Thomas Mann, Anthea McIntyre, Elisabeth Morin-Chartier, Marek Plura, Sofia Ribeiro, Robert Rochefort, Maria João Rodrigues, Anne Sander, Sven Schulze, Jutta Steinruck, Romana Tomc, Yana Toom, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog, Renate Weber, Jana Žitňanská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Maria Arena, Georges Bach, Mircea Diaconu, Sergio Gutiérrez Prieto, Krzysztof Hetman, Dieter-Lebrecht Koch, Paloma López Bermejo, Edouard Martin, Alex Mayer, Csaba Sógor, Helga Stevens, Neoklis Sylikiotis, Flavio Zanonato
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Clara Eugenia Aguilera García, Jakop Dalunde, Ulrike Rodust, Marc Tarabella, Miguel Viegas, Daniele Viotti